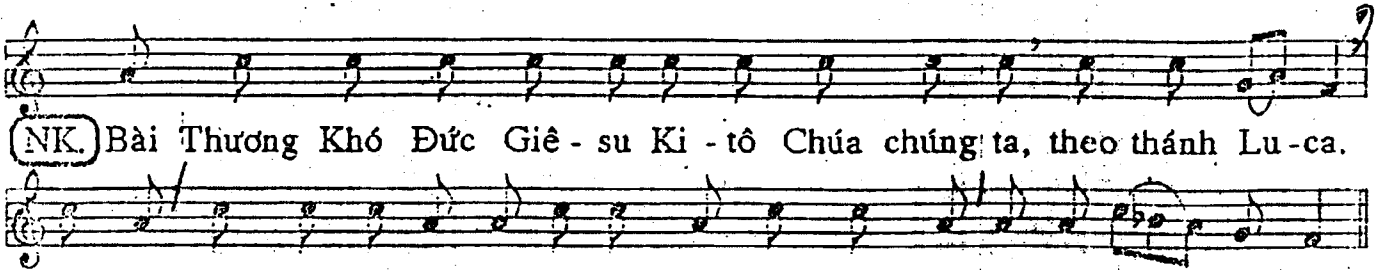
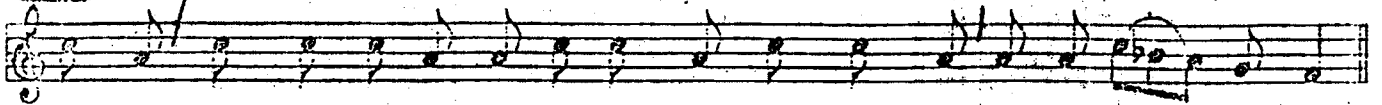

BÀI THƯƠNG KHÓ ĐỨC GIÊSU KITÔ

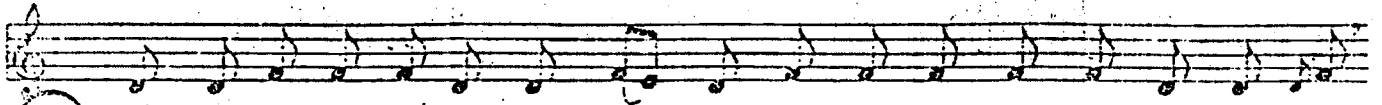
theo Thánh LÚCA

(NK) Bài Thương Khó Đức Giê-su Ki-tô Chúa chúng ta, theo thánh Lu-ca.

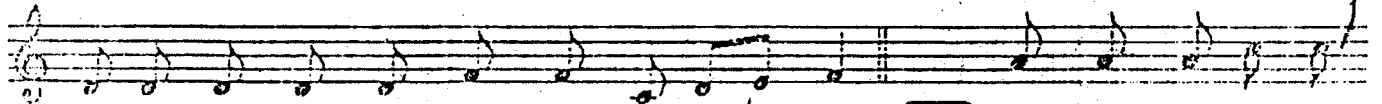
Đến giờ, Chúa Giê-su vào bàn ăn với mười hai Tông Đồ và bảo các ông rằng:

(GS) Thầy đã ao ước ăn lễ Vượt Qua này với các con trước khi chịu khổ nạn.

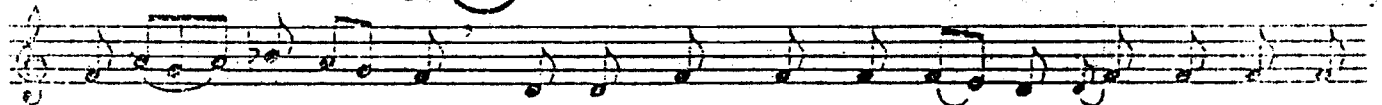
Thầy bảo các con rằng: Thầy sẽ chẳng bao giờ ăn lễ này nữa cho đến khi

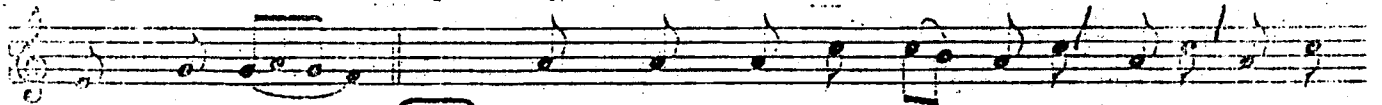
lễ này được thực hiện trong Nước của Thiên Chúa". (NK) Rồi Người cầm lấy chén

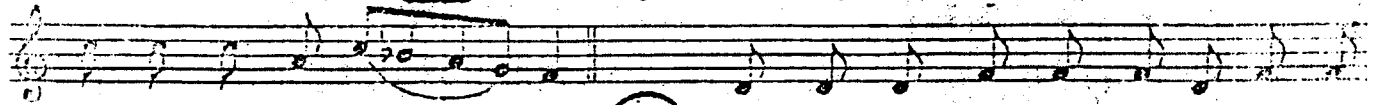
tạ ơn và phán rằng: (GS) "Các con hãy lãnh nhận chén này mà chia cho nhau

Thầy bảo các con rằng: Thầy sẽ không uống thứ nho này nữa cho đến khi

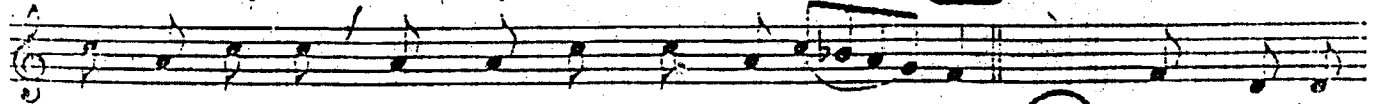
Nước Chúa đến. (NK) Đoạn Người cầm lấy bánh tạ ơn, bẻ ra và trao

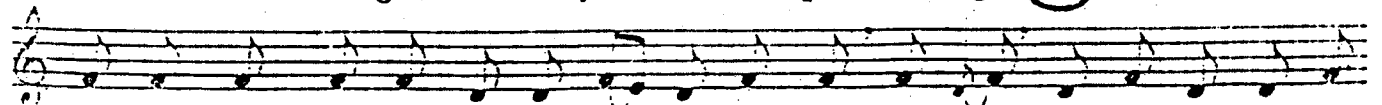
cho các ông mà phán rằng: (GS) "Đây là Mình Ta hiến ban vì các con,

các con hãy làm việc này để mà nhớ đến Ta". (NK) Cùng một thể thức ấy.

sau bữa ăn tối, Người cầm lấy chén mà phán rằng: (GS) "Chén này là

Tân Ước trong Máu Ta sẽ đổ ra vì các con. Và lại, này tay kẻ nộp Ta

đang ở gần Ta ngay trên bàn đây. Đành rằng Con Người sẽ ra đi như đã
 được ấn định, nhưng vô phúc cho kẻ nộp Người". (NK) Bấy giờ các ông
 bắt đầu hỏi nhau xem ai trong nhóm họ là kẻ làm điều này.
 Giữa các ông cũng xảy ra một cuộc tranh giành xem ai trong họ được coi là
 cao trọng hơn hết, nhưng Người bảo rằng: (GS) "Vua chúa các dân
 ngoại thì thống trị dân, và những kẻ có quyền hành trên dân thì bắt dân gọi mình
 là ân nhân. Phần các con, thì không như thế, vì ai cao trọng hơn các
 con thì hãy trở thành như người nhỏ nhất, và kẻ làm đầu hãy trở thành như
 người hầu bàn. Vì người ngồi ăn và kẻ hầu hạ, ai trọng hơn, nào chẳng phải
 là kẻ ngồi ăn ư? Thế mà Thầy, Thầy ở giữa các con như người hầu hạ
 Còn các con, các con đã kiên trì với Thầy trong các cơn gian nan của Thầy
 và Thầy xếp đặt Nước Trời cho các con như Cha Thầy đã xếp đặt cho Thầy,
 để các con sẽ được ăn uống đồng bàn trong Nước Thầy, và được ngồi trên

toà xét xử mười hai chi tộc Is - ra - el". (NK) Rồi Chúa nói rằng:

(GS) "Si-mon, Si - mon, này ma quỷ đòi sàng các con như sàng gạo, nhưng Ta đã cầu nguyện để con khỏi mất đức tin. Và phần con, khi đã trở lại, con hãy làm cho anh em con được vững tin". (NK) Và Phê-rô thưa Người rằng: (TN) "Lạy Thầy, con sẵn sàng theo Thầy, dù vào tù hay đi chịu chết". (NK) Nhưng Người đáp rằng:

(GS) "Phê-rô. Thầy bảo cho con biết: hôm nay khi gà chưa gáy, con đã chối rằng không biết Thầy". (NK) Và Người bảo các ông rằng: (GS) "Khi Thầy sai các con đi, không mang theo túi tiền, không bị, không giày dép, nào các con có thiếu thốn sự gì không?" (NK) Các ông thưa rằng: (CD) "Không thiếu gì hết".

(NK) Vậy Người nói rằng: (GS) "Nhưng bây giờ ai có túi tiền hãy cầm lấy ai có bị cũng hãy làm như vậy, và ai không có gươm thì hãy bán áo choàng mình mà mua lấy gươm. Vì Thầy bảo các con rằng: còn điều này chép về Thầy cũng cần phải được ứng nghiệm: Người đã bị liệt vào số

những kẻ gian ác. Vì mọi điều đã chép về Thầy phải được hoàn tất".

(NK) Các ông thưa Người: (CD) "Thưa Thầy, có hai thanh gươm đây này" (NK) Và Người bảo rằng: (GS) "Đủ rồi". (NK) Đoạn Người ra đi lên núi cây ô-liu như thường lệ. Các môn đệ cũng đi theo Người. Đến nơi, Người bảo các ông rằng: (GS) "Các con hãy cầu nguyện để khỏi sa phải cám dỗ". (NK) Rồi Người đi xa các ông một quãng bằng ném một hòn đá. và quỳ gối nguyện xin rằng: (GS) "Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này xa con, nhưng xin đừng theo ý con, một theo ý Cha". (NK) Bấy giờ, có Thiên Thần từ trời hiện ra an ủi Người, và Người lâm cơn hấp hối, Người cầu nguyện tha thiết hơn, và mồ hôi Người chảy ra như những giọt máu rơi xuống đất rất nhiều. Cầu nguyện xong, Người đứng dậy, trở lại chỗ các môn đệ và thấy các ông còn đang ngủ vì buồn sầu. Người liền bảo rằng: (GS) "Các con ngủ ư? Hãy dậy và cầu nguyện kẻo sa phải chước cám dỗ". (NK) Người còn đang nói thì này

một lũ đông, và một người trong nhóm Mười Hai là Giu-đa dẫn đầu
Hắn lại gần Chúa Giê-su để hôn Người. Chúa Giê-su bảo hắn rằng:
(GS.) "Giu-đa, người lấy cái hôn để nộp Con Người ư?"
(NK.) Thấy các sự sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi rằng:
(CD) "Thưa Thầy chúng tôi dùng gươm mà chém được không?" (NK.) Và một người trong
các ông chém tên đầy tớ vị thượng tế đứt tai phải. Nhưng Chúa Giê-su lên tiếng
bảo rằng: (GS.) "Thôi, đủ rồi". (NK.) Và Người sờ vào tai người đầy tớ
ấy mà chữa cho y lành lại. Rồi Chúa Giê-su bảo những kẻ đến bắt Người
gồm các thượng tế, trưởng vệ binh đền thờ và kỳ lão rằng: (GS.) "Các người
cầm gươm giáo gây gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp vậy ư? Hằng ngày
Ta ngồi trong đền thờ giữa các người mà các người không bắt Ta. Nhưng đây là
giờ của các người và của quyền lực tối tăm" (NK.) Chúng liền bắt Người và điệu
tới nhà thầy cả thượng tế. còn Phê-rô đi xa xa theo Người. Họ đốt

lửa ngay giữa sân và ngồi quanh thành vòng. Phê-rô cũng ngồi lẫn với họ.

Một đứa đầy tớ gái thấy ông ngồi gần lửa, thì nhìn kỹ ông và bảo rằng:

[TN.] "Cả ông này cũng theo người đó". [NK.] Nhưng ông chối và nói rằng:

[TN.] "Này chi, tôi đâu quen biết người này". [NK.] Một lát sau đó người khác nhìn ông

mà nói rằng: [TN.] "Chính ông, cũng là người trong bọn đó". [NK.] Nhưng Phê-rô

đáp rằng: [TN.] "Này anh, đâu có phải tôi" [NK.] Chừng một giờ sau một

người khác quả quyết rằng: [TN.] "Đúng ông này cũng theo người ấy, vì ông ta cũng

là người xứ Ga-li-lê-a". [NK.] Phê-rô đáp rằng: [TN.] "Này anh, tôi không biết

anh muốn nói điều chi". [NK.] Khi còn đang nói thì lập tức gà gáy liên.

Chúa Giê-su quay lại nhìn Phê-rô, bấy giờ Phê-rô mới sực nhớ lời Chúa đã

bảo ông trước: khi gà gáy, con đã chối Thầy ba lần. Phê-rô liền ra ngoài và khóc

lóc thảm sầu. Những kẻ canh giữ Người nhạo báng và đánh đập Người.

Chúng chêmặt Người, và mặt và chúng hỏi Người: [CD.] "Hãy đoán xem ai đánh người vậy"

(NK) Và chúng còn thốt ra nhiều lời khác nhục mạ Người. Vừa sáng ngày các kỳ lão trong dân, các thượng tế và các luật sĩ hội lại và cho điệu Người ra trước công nghị mà nói rằng: (CD) "Nếu ông là Đấng Ki-tô, hãy nói cho chúng tôi biết nào". (NK) Người trả lời rằng: (GS) "Tôi có nói các ông cũng chẳng tin tôi, nếu tôi có hỏi, các ông cũng chẳng trả lời và chẳng tha tôi. Nhưng từ lúc này Con Người sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng". (NK) Mọi người ở đấy đều hỏi rằng: (CD) "Vậy ông là Con Thiên Chúa thật ư?". (NK) Người đáp rằng: (GS) "Các ông nói đúng, Ta là Con Thiên Chúa thật". (NK) Bấy giờ họ nói rằng: (CD) "Chúng ta còn cần chứng cớ gì nữa? Vì chính chúng ta đã nghe y nói rồi". (NK) Đoạn tất cả bọn họ đứng dậy và giải Người đến Phi-la-tô. Họ bắt đầu tố cáo Người rằng: (CD) "Chúng tôi đã thấy người này xúi giục dân nổi loạn, ngăn cản nộp thuế cho Xê-da-rê và còn tự xưng là Ki-tô Vua". (NK) Phi-la-tô bảo các thượng tế và

8. BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH LÚCA

dám đông rằng: **TN.** "Ta không thấy người này có tội chi". **NK.** Nhưng họ
 cố nại rằng: **CD.** "Người này đã làm náo động dân chúng, giảng dạy
 khắp xứ Giu-đê - a bắt đầu từ xứ Ga-li-lê - a đến nơi này".
NK. Phi-la-tô vừa nghe đến Ga-li-lê - a, liền hỏi cho biết có phải
 đương sự là người xứ Ga-li-lê - a. Và khi đã biết Người thuộc thẩm quyền
 Hê-rô-đê, quan liền sai giải Người cho Hê-rô-đê cũng có mặt tại Giê-
 ru-sa-lem trong những ngày này. Hê-rô-đê thấy Chúa Giê-su thì mừng rỡ
 lắm, vì từ lâu ông mong ước thấy Người, bởi đã nghe nói về Người rất nhiều,
 và hy vọng Người sẽ cho xem một vài phép lạ. Nhà vua hỏi Người rất nhiều lời,
 nhưng Người không đáp gì. Trong khi ấy các thượng tế và luật sĩ ở đó tố
 cáo Người dữ dội. Còn Hê-rô-đê và các quân lính thì khi dễ và nhạo báng
 Người. Họ khoác cho Người một áo choàng trắng và gởi trả Người cho Phi-la-tô.
 Chính ngày đó. Phi-la-tô và Hê-rô-đê trở thành bạn hữu, vì trước kia họ

là thù địch. Bấy giờ Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, các thủ
lãnh và dân chúng lại, rồi bảo họ: **TN.** "Các người đã nộp cho ta
người này như một kẻ xúi giục dân làm loạn, này đây, ta đã tra xét trước
mặt các người, và ta không thấy người này phạm tội nào trong những tội các
người tố cáo. Cả vua Hê-rô-đê cũng thấy vậy, vì ta đã cử các người đến
nhà vua, và nhà vua cũng không thấy có chi đáng tội chết cả, vậy ta cho
sửa phạt rồi sẽ tha về". **NK.** Mỗi dịp lễ, quan tổng trấn phải phóng thích
cho họ một người tù. Vậy toàn dân đồng thanh kêu lên rằng: **CD.** "Hãy giết
người này và tha Ba-ra-ba cho chúng tôi". **NK.** Tên này vì dấy loạn trong
thành và giết người, nên đã bị tống ngục. Nhưng Phi-la-tô muốn tha Chúa
Giê-su, nên lại nói với dân chúng, nhưng chúng càng la to hơn và nói rằng:
CD. "Hãy đóng đinh nó, hãy đóng đinh nó vào thập giá". **NK.** Lần thứ ba
quan lại nói với dân chúng rằng: **TN.** "Người này đã làm gì xấu. Ta không

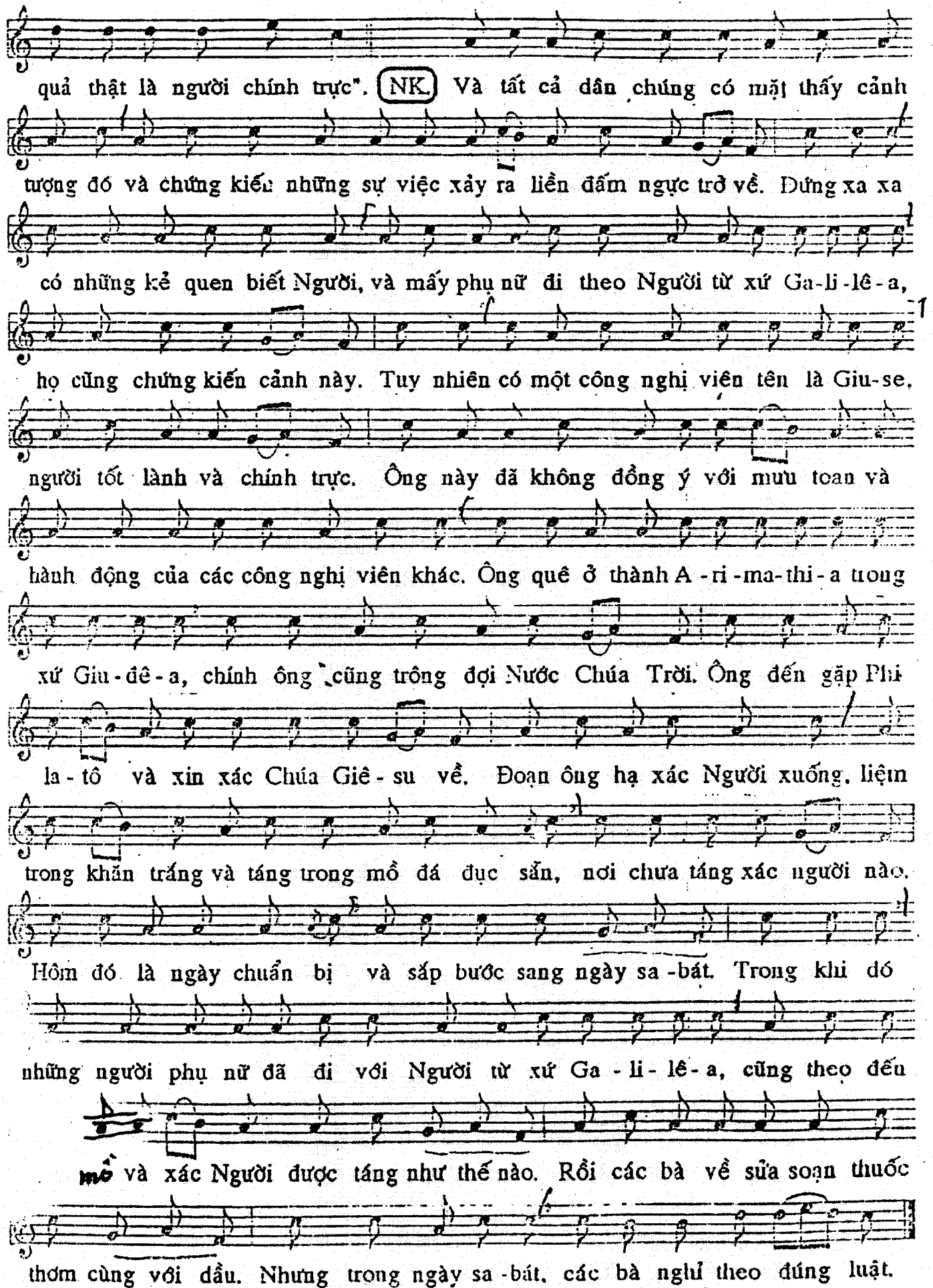
thấy nơi ông ấy có lý do để lên án tử hình. Vậy ta sẽ trừng phạt rồi
sẽ tha về". (NK) Nhưng chúng lại la lớn tiếng và nhất định đòi đóng đinh
Người vào thập giá, và tiếng la hét của chúng càng dữ dội Phi-la-tô liền tuyên án
theo lời chúng yêu cầu. Vậy quan phóng thích tên đã bị cầm tù vì dấy
loạn và giết người, là kẻ mà chúng đã xin tha, còn Chúa Giê-su thì quan
trao phó để mặc ý của họ. Khi điệu Người đi, chúng bắt một người xứ Xy-
rê - nê tên là Si-mon ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác thập giá theo
sau Người. Đám đông dân chúng theo Người, có cả mấy người phụ nữ khóc
thương Người. Nhưng Chúa Giê-su ngoảnh mặt lại bảo với họ rằng: (GS) "Hỡi
con gái Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương Ta, hãy khóc thương chính các người
và con cháu các người Vì này, sắp đến ngày người ta sẽ than rằng:
'Phúc cho người son sẻ, phúc cho những lòng không sinh nở và những vú không
nuôi con'. Bấy giờ, người ta sẽ lên tiếng với núi non rằng: hãy đổ xuống

để chúng tôi và nói với các gò nông rằng: 'Hãy che lấp chúng tôi đi vì nếu cây tươi còn bị xử như vậy thì gỗ khô sẽ ra sao?' (NK.) Chúng còn điếu hai tên gian ác nữa đi đóng đinh cùng với Người. Khi đã đến nơi gọi là Núi Sọ, chúng đóng đinh Người vào thập giá cùng với hai tên trộm cướp, một đứa bên hữu và một đứa bên tả Người. Bấy giờ Chúa Giê-su than thở rằng: (GS.) "Lạy Cha, xin tha cho chúng, vì chúng không biết việc chúng làm". (NK.) Rồi chúng rút thăm và chia nhau áo Người. Dân chúng đứng đó nhìn xem và các thủ lãnh thì cười nhạo Người mà rằng: (CD.) "Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Ki-tô, Người Thiên Chúa tuyển chọn". (NK.) Quân lính đều chế giễu Người và đưa dấm cho Người uống và nói rằng: (CD.) "Nếu ông là Vua Do Thái, ông hãy tự cứu mình đi". (NK.) Phía trên đầu Người có tấm bảng: 'Người này là Vua Do Thái' để bằng chữ La-tinh, Do thái và Hy-lạp. Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên

thập giá cũng sỉ nhục Người rằng: **TN.** "Nếu ông là Đấng Ki-tô, ông hãy tự cứu ông và cứu cả chúng tôi". **NK.** Đối lại, tên kia mắng nó rằng: **TN.** "Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao? Phàm chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm còn ông này, ông có làm gì xấu đâu nào". **NK.** Và anh ta thưa Chúa Giê-su rằng: **TN.** "Lạy Ngài, khi nào về Nước Ngài, xin nhớ đến tôi cùng". **NK.** Chúa Giê-su đáp rằng: **GS.** "Quả thật Ta bảo ngươi: ngay hôm nay ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta". **NK.** Lúc đó từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm khắp cả miền. Mặt trời trở nên u ám. Màn trong đền thờ xé ra làm đôi ngay chính giữa. Lúc đó Chúa Giê-su kêu lớn tiếng rằng: **GS.** "Lạy Cha, Con phó linh hồn con ở trong tay Cha". **NK.** Nói đoạn, Người trút hơi thở. (Quý gối thỉnh lặng trong giây lát...)

Thấy sự việc xảy ra, viên sĩ quan ca tụng Thiên Chúa rằng: **TN.** "Ông này

quả thật là người chính trực". (NK) Và tất cả dân chúng có mặt thấy cảnh
 tượng đó và chứng kiến những sự việc xảy ra liền đâm ngực trở về. Đứng xa xa
 có những kẻ quen biết Người, và mấy phụ nữ đi theo Người từ xứ Ga-li-lê-a,
 họ cũng chứng kiến cảnh này. Tuy nhiên có một công nghị viên tên là Giu-se,
 người tốt lành và chính trực. Ông này đã không đồng ý với mưu toan và
 hành động của các công nghị viên khác. Ông quê ở thành A-ri-ma-thi-a trong
 xứ Giu-đê-a, chính ông cũng trông đợi Nước Chúa Trời. Ông đến gặp Phi-
 la-tô và xin xác Chúa Giê-su về. Đoạn ông hạ xác Người xuống, liệm
 trong khăn trắng và táng trong mồ đá đục sẵn, nơi chưa táng xác người nào.
 Hôm đó là ngày chuẩn bị và sắp bước sang ngày sa-bát. Trong khi đó
 những người phụ nữ đã đi với Người từ xứ Ga-li-lê-a, cũng theo đến
 mồ và xác Người được táng như thế nào. Rồi các bà về sửa soạn thuốc
 thơm cùng với dầu. Nhưng trong ngày sa-bát, các bà nghỉ theo đúng luật.